

[Yvonne Herløv Andersen]

har været, gerne efterfulgt af film om emnet, hvor det værst tænkelige uheld i hvert fald skete. Det er beklageligt, at man har så dårlig information.

De problemer om forsuring af miljøet, som er godt beskrevet i bemærkningerne, skal løses, og de skal prioriteres meget højt. Vi har jo været i Sverige, i Stockholm, og talt med landbrugsudvalget derovre, og de havde altså også væsentlige problemer med deres miljølove og deres søer. Hver gang vi herhjemme fra sagde Barsebäck, snakkede de om deres ødelagte søer, som jeg nu har fået at vide fra den konservative ordfører at vi dog ikke har hele skylden for ødelæggelsen af. De må bl.a. importere krebs fra Tyrkiet, og det er noget, der gør stærkt indtryk på en svensker.

Vi mener også fra CDs side, at vi skal afvente forsøringsudvalgets rapport, men jeg vil gerne, når den fremkommer, prioritere dette højt, også økonomisk. Det, der er væsentligt i det, ministeren har sagt om det, er, at ministeren derefter, når den er fremkommet, vil tage initiativ til at igangsætte noget på området.

Dræbte (RV):

Man kan ikke undlade at blive enig med fru Yvonne Herløv Andersen om, at informationen om a-kraften har været for dårlig. Når man kan høre en sådan stribe ordførere tale så ukritisk begejstret om a-kraftens velsignelser, må jeg nok sige, at informationen om a-kraft virkelig har været for dårlig. Jeg synes, det er et fantastisk mod, de borgerlige ordførere viser, når de på den baggrund, med den viden, vi har om kernekraften, alligevel kaster sig ud i kravet om en hurtig beslutning – ja, en endnu hurtigere beslutning, end nogen andre har foreslået.

Da det nu er blevet en halv kernekraftdebat, skal jeg gøre en bemærkning yderligere. I stedet for at slå forslagsstillerne og andre, der ligesom jeg erklærer sig enige med forslagsstillerne om sigtet med forslaget, oven i hovedet, fordi vi erkender, at der er nogle miljømæssige problemer, som koster nogle penge, skulle man glæde sig, hvis man var kernekrafttilhænger. For hvad er forslagens realitet? Det er, at forslagsstillerne erkender, at det er dyrere ikke at anvende kernekraft, end det ellers ville have været, hvis man skal

løse de forureningsproblemer, der er tale om. Det vil altså sige, at i det, der betyder fantastisk meget for en del af kernekraftdiskussionen herhjemme – ikke den del af den, som det radikale venstre synes er væsentlig, men for en del af kernekraftdiskussionen – vil den økonomiske relative fordel ved kernekraften blive større med dette forslag, end den har været tidligere. Så man burde gnide sig i hænderne og sige: her er altså en erkendelse af, at det er dyrere at fyre med kul, det er dyrere at fyre med olie, end vi har gået og bildt hinanden ind. Det er det også. Det er helt åbenbart. Om der så er et plus i det regnskab økonomisk set, det mener jeg ikke er afgjort. Dertil er energiministeriets beregninger alt for dårlige. Men det er givet, at der relativt set – i kraft af de økonomiske konsekvenser, der følger af denne erkendelse – er tale om en fordel for kernekraften. Den vedstår vi os i hvert fald gerne.

Vi er i øvrigt enige med SF om de to hovedprincipper i forslaget, nemlig for det første, at man ved nyanlæg bør fastlægge nogle grænseværdier for svovludledningen, og for det andet, at man for de eksisterende anlæg skal lave en strategi for at begrænse svovludledningen. Men vi synes nok, at SF går uden om nogle af de faktiske betænkeligheder, der er ved at gennemføre noget sådant.

Jeg vil pege på tre. Der er for det første spørgsmålet om kvælstofproblemet, som ganske vist er omtalt en hel del i bemærkningerne, men hvor der måske kan ske nogle relative forskydninger i retning af forværring af kvælstofproblemet ved en afsvoiling. For det andet er der tekniske problemer ved afsvoilingen. Det er ikke helt så rosenrødt, som det fremgår af SFs forslag. For det tredje kan der opstå affaldsproblemer, når man gennemfører afsvoilingen.

Vi vil med glæde gå i gang med udvalgsarbejdet om dette forslag ud fra en opfattelse af, at de to handlingselementer, der indgår i det, er noget, der bør gennemføres, men vi vil også medvirke til, at vi får de vanskeligheder belyst, som rent faktisk opstår. Ingen er tjent med at opfatte denne sag som bare rent sort/hvid eller hvid/gul, eller hvad man nu skal kalde den. Man må i højere grad se nøgternt og realistisk på det.

At der heri ligger en fordyrelse af vores energiforsyning, det er vi opmærksomme på, og det står vi ansigt til ansigt med, for andet